

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

Одеса • ОНМедУ • 2026

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С91

Головний редактор:

в. о. ректора, член-кореспондент НАМН України,
професор Станіслав ШНАЙДЕР

Редакційна рада:

професор Валерія МАРІЧЕРЕДА
професор Людмила ВЕНГЕР
професор Алла ВОЛЯНСЬКА
професор Олег ГЕРАСИМЕНКО
професор Володимир ГОРОХІВСЬКИЙ
професор Ніна МАЦЕГОРА
професор Ярослав РОЖКОВСЬКИЙ
професор Олена СТАРЕЦЬ
професор Ольга ЮШКОВСЬКА
доцент Катерина НІТОЧКО

Сучасні теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини для С91 здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня [Електронне видання] : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Одеса, 23–24 квітня 2026 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2026. — 132 с.
ISBN 978-966-443-142-9

У тезах доповідей міжнародної науково-практичної конференції здобувачів другого (магістерського) рівня освіти наведено матеріали учасників зібрання, а також іменний покажчик доповідачів.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

trophy. *Physiological Reviews*. 2021. Vol. 101. No. 3. P. 1249–1316.

2. Phillips S. M. A Brief Review of Critical Processes in Exercise-Induced Muscular Hypertrophy. *Sports Medicine*. 2014; Vol. 44. Suppl. 1. P. 71–77.

3. Bazgir B., Fathi R., Valojerdi M. R., Mozdziaik P., Asgari A. Satellite Cells Contribution to Exercise Mediated Muscle Hypertrophy. *Frontiers in Physiology*. 2016. Vol. 7. Article 369.

4. West D. W. D., Phillips S. M. Anabolic signaling in human skeletal muscle: the effects of resistance exercise and protein ingestion. *Applied Physiology, Nutrition, and Metabolism*. 2010. Vol. 35. No. 1. P. 1–10.

ЗМІНИ КОНЦЕНТРАЦІЙ ГОРМОНІВ, ЯКІ ПРОДУКУЮТЬСЯ ЩИТОПОДІБНОЮ ЗАЛОЗОЮ, ЗА УМОВ ТЕРМІЧНОГО ОПІКУ ШКІРИ СЕРЕДНЬОЇ ІНТЕНСИВНОСТІ

**Васьянова Лада,
Левіна Олена, Ніц Поліна**

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

Актуальність. Частота опікового ураження шкіри та окремих органів людини внаслідок побутових та травматичних процесів є значною. Зважаючи на тривалу широкомасштабну збройну агресія ворога проти нашої країни та застосування сучасної руйнівної висококінетичної зброї проти мирного населення, актуальність даного напрямку досліджень набуває більшої значущості з клінічної та фундаментальної точки зору.

Враховуючи особливості розташування, щитоподібна залоза однією із перших підпадає під альтеруючий термічний вплив в разі його спрямування на шкіру людини. Значне функціональне навантаження щитоподібної залози та існуючі різноспрямовані регуляторні механізми дублюючого негативного зворотного зв'язку надають первинні уявлення стосовно ймовірних зламів у її функціонуванні внаслідок опікового ураження шкіри. Ми вважали доцільним перевірити ймовірні зміни секреторної активності щитоподібної залози за умов її опікового ураження.

Мета роботи — дослідження зміни концентрацій йодовмісних гормонів щитоподібної залози в динаміці опікового ураження шкіри.

Матеріали та методи. Експериментальні дослідження були проведені за умов хронічного дослідження з дотриманням існуючих біоетичних вимог щодо гуманного поводження з піддослідними тваринами. Термічні опіки шкіри у щурів відтворювали через прикладання протягом 6 хв гарячих чотирьох мідних пластин до завчасно депільованих бокових поверхонь тіла щурів протягом 6 хв. Через 1, 3, 7, 14, 21 і 30 діб після нанесення термічного опіку шкіри у крові щурів визначали вміст гормонів, з числа яких обирали

тиреотропний гормон (ТТГ), трийодтиронін (Т3) і тироксин (Т4).

Результати. На 1-й день дослідження концентрація у крові щурів ТТГ на 92 % перевищувала аналогічний показник у інтактних щурів. Концентрація трийодтироніну та тироксину була суттєво меншою (у 2,4 раза та у 2 рази) щодо таких показників у крові щурів контрольної групи (у всіх випадках $p < 0,05$).

Через 3 дні після опіку шкіри концентрація ТТГ була більшою в 2 рази, ніж у щурів контрольної групи ($p < 0,05$). Вміст у крові Т3 і Т4 був меншим (у 2,3 раза та у 2 рази відповідно) щодо таких даних у контролі ($p < 0,05$).

Аналогічну спрямованість змін концентрацій досліджуваних гормонів ми визначали до 30-ї доби дослідження.

Висновки. Таким чином, аналіз отриманих даних дав змогу висловити порушення регуляторної ендокринної гіпоталамо-щитоподібної активності. Найбільш вираженими зміни концентрацій досліджуваних гормонів були на 7-й добі дослідження, що висвітлювало зсув гормональної активності щитоподібної залози у бік розвитку гіпотиреозу. Сформований гіпотероз, як ми вважаємо, зумовив гіперпродукцію ТТГ, причому даний ефект має, швидше за все, компенсаторний характер для нормалізації опікового зниження функціональної активності щитоподібної залози.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРІОДУ ПОСТНАПАДОВОЇ ДЕПРЕСІЇ У КІНДЛІНГОВИХ ЩУРІВ НА ТЛІ ТРАНСКРАНІАЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ НИЗЬКОІНТЕНСИВНОГО ПУЛЬСУЮЧОГО УЛЬТРАЗВУКУ

Гангурян Ілля

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Обґрунтування. Дослідження поведінкових коморбідних порушень у щурів із хронічним епілептичним синдромом є важливою науково-практичною проблемою. Застосування низькоінтенсивного пульсуючого ультразвуку (LIPUS) на структури головного мозку є перспективним напрямом вивчення механізмів коригувального впливу на функціональну активність структур головного мозку.

Мета дослідження полягала у вивченні транскраніального неінвазивного одно- та п'ятикратних впливів LIPUS на прояви післянападового депресивного синдрому.

Матеріал та методи. У щурів із сформованим введеннями пентиленететразолу (ПТЗ) кіндлінгом (35,0 мг/кг, в/очер) досліджували рефлексорні, м'язово-тонічні, координаційні реакції, а також больову чутливість у післянападовому періоді. Сеанси LIPUS здійснювали протягом

20,0 хв на тім'яно-потиличну зону за умови анестезії щурів.

Результати. Вплив LIPUS підвищував здатність кіндлінгових щурів до виконання координативних дій в тесті підняття за хвіст — підвищував тривалість утримання на горизонтальному дроті на 50,6 % порівняно до кіндлінгових щурів із хибними впливами ($p < 0,02$), відновлював положення кінцівок відносно тулуба, а також усував прояви екзофтальму, знижував тонус м'язів хвоста. Виразність ефектів була вищою при п'яти сеансах у порівнянні до однократного впливу LIPUS. Виразність больових відчуттів у відповідь на механічне подразнення не змінювалась.

Висновки. Неінвазивний транскраніальний вплив LIPUS є перспективним засобом усунення порушень коморбідних рухових та рефлекторних розладів за умови розвитку хронічного епілептичного синдрому.

НЕЙРОФІЗІОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОКРАСТИНАЦІЇ ТА ДОФАМІНОВА СИСТЕМА МОЗКУ

Дембицька Анастасія

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

В умовах сучасного постійного оточення цифровим середовищем відбувається масова гіперстимуляція центру задоволення мозку, що призводить до виснаження дофамінової системи. У сучасній фізіології вищої нервової діяльності прокрастинація — схильність людини відкладати неприємні рішення та справи на майбутнє, виступає в ролі об'єктивного клініко-фізіологічного феномена, який системно впливає на здатність індивіда до тривалої інтелектуальної діяльності. Дослідження фізіологічних механізмів цього явища є критично важливим для розробки методів відновлення когнітивного контролю та підтримки здоров'я нервової системи.

Метою роботи є аналіз ролі дофамінової системи у забезпеченні цілеспрямованої поведінки, дослідження механізмів виснаження ресурсу нейромедіатора під впливом експрес-стимулів.

Матеріальною базою дослідження були наукові праці вітчизняних фахівців (О. Журавльова, А. Погоріленко, С. Максименко та ін.), присвячені функціонуванню каскадів винагороди, динаміці синаптичної передачі та впливу інфогенних факторів на нейробіологічні процеси.

Відомо, що дофамін як ключовий нейромедіатор системи підкріплення забезпечує фізіологічну можливість реалізації стратегій «відкладеної винагороди». Встановлено, що сучасні цифрові патерни провокують аномальну генерацію короткочасних нейрохімічних імпульсів, забезпечуючи мозок так званим «дешевим дофаміном». Постійна стимуляція центру задоволення призводить до

виснаження пресинаптичних запасів нейромедіатора. Це викликає стан фізіологічного вигорання, що є прямою причиною прокрастинації. Простежно, що стан безпорадності супроводжується зниженням активності дофамінергічних шляхів винагороди та змінами у роботі частини кори мозку, відповідальної за контроль поведінки. Це пояснює, чому спроби діяти здаються «фізично важкими», навіть якщо людина раціонально усвідомлює наявність шансів на досягнення мети. При цьому відбувається дискоординація функціональних зв'язків між вентромедіальною та дорзолатеральною префронтальною корою, а також лобними звивинами. За нестачі мотивуючого дофамінового підкріплення для складних задач, лімбічна система переважає над корою. Виникає «когнітивна втеча» — фізіологічне гальмування довгострокових цілей на користь невідкладних реакцій. Водночас, методика деконпозиції складних завдань на мікроетапи дає змогу штучно модулювати дозоване виділення дофаміну. Таке мікропідкріплення стимулює поступове відновлення гомеостазу дофамінової системи та поверненню виконавчого контролю префронтальної кори.

Таким чином, прокрастинація є наслідком виснаження дофамінової системи через надмірну стимуляцію швидкими винагородами, що, в свою чергу порушує нейронні зв'язки когнітивного контролю у префронтальній корі. Тому можливість дозування «швидкого дофаміну» та введення поетапних підкріплень ймовірно, призводить до запуску відновлення процесів нейропластичності, що є фізіологічно обґрунтованим шляхом до відновлення когнітивної продуктивності.

Література

1. Базика Є. Стан прокрастинації як чинник, що інгібує формування успішної особистості. *Освіта регіону*. 2013. Т. 2, № 32. С. 157–160. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f1d337f6-54ef-4afe-af79-7a0b496a6fc4/content?page=157>. (дата звернення: 24.02.2026)

2. Основи сучасних психотехнологій [Текст] : курс лекцій для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра за спеціальністю 053 «Психологія» / уклад. А. Погоріленко. Київ : НАВС, 2025. 192 с. (дата звернення: 24.02.2026)

ВПЛИВ ГЕНЕТИЧНОГО ПОЛІМОРФІЗМУ НА УСПІХ ЗУБНОЇ ІМПЛАНТАЦІЇ

Дикун Георгій

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

Актуальність. На сучасному етапі стоматології дентальна імплантация посідає головне місце в лікуванні пацієнтів з дефектами зубного ряду.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК INDEX

- Алексеев Владислав 45, 93
Аппак Олександра 3, 14
Арабаджи Дмитро 21, 31
Атакішієв Єлван
Елман огли 103
- Балануца Ольга 45
Басалюк Олександра 4
Березюк Яна 72
Бистриця Едуард 73
Білан Марія 73
Білоусова Софія 111
Бондаренко Михайло 74
Борисов Володимир 4
Борщ Діана 55, 111
Будилко Світлана 22
- Вакуленко Аліна 68
Варламова Тетяна 14, 15
Вастьянова Лада 23
Ветєва Вікторія 46
Велікова Марія 95, 101
Вовчик Алла 102
Волошина Каріна 5
- Гангурян Ілля 23
Гарновді Катерина-Лілія 33
Гевко Катерина 75
Гіносян Нарек 106
Глібко Вікторія 75, 87
Гребньова Кира 90
Гресько Ірина 54
Гудь Агнеса 12
Гулям Лала 90
Гурська Юлія 76
- Данильчук Єлизавета 6
Дембицька Анастасія 24
Дибалін Ігор 36
Дикун Георгій 24
Димитрашко Іван 76
Добровольська Анастасія 37
Донцов Роман 52
Доскочинська Вікторія 38
Дроженко Марія 96
- Еберле Данило 39
- Жекова Влада 40
Жумайло Валерія 97
Жуньоко Олександр 47
- Захаров Митридат 47
Золотухіна Катерина 106
- Іванова Софія 12, 92, 97
Ігнатєва Анна 69, 114
Ісмаїлова Маріанна 25
- Казани Данііл 104
Каріх Валерія 94
Кассич Дар'я 29
Кіраль Анастасія 34
Кіриєнко Анастасія 77
Климанова Олена 98
Коваленко Єлизавета 20
Коваль Анна 78
Когаєва Луїза 40
Козак Анна 47, 48
Козак Роман 102
Козловська Ірина 114
Комарницька Єлизавета 106
Комарницька Христина 34
Корейша Марія 41
Кравцова Софія 7
Крайцер Ігор 20
Крамар Анна 79
Крантова Марія 94
Крикун Софія 55, 56
Крисюкевич Олег 79
Кришина Артем 69
Кузьмін Ярослав 48
Куликова Олександра 26
- Левіна Олена 23, 49
Листрова Валерія 13
Литвиненко Анастасія 57, 84
Лівандовська Єлизавета 113
Лозоватська Вероніка 42
Льода Вероніка 109
- Магас Катерина 70
Мадяр Микола 34, 36
Майданець Олександра 69
Малайко Сергій 114
Малишева Анастасія 50
Мандражи Олена 51
Матюшенко Софія 6, 16
Машківська Софія 101
Меняйлік Ксенія 42
Мийня Мілана 80, 99
Міндак Анастасія 118
Мовчан Марія 27
Моргун Анна 83
Моргунова Єлизавета 101
Мунтяну Анастасія 80
Мякішев Олег 58, 59
- Наніш Ігор 60
Непряхіна Софія 110
Нігрецкул Віталій 7
Нікуліна Марія 20
Ніц Поліна 23
- Оболенський Олексій 107
Обуховська Аміна 109
Оверчук Аліна 51, 101
Овчарова Анастасія 99, 115
Онуфрійчук Дар'я 70
Орловська Ліна 61
Осмоловська Ірина 81
Остапенко Олексій 17
- Парфентєв Богдан 27
Парфентєва Руслана 27
Пастухов Олександр 82
Пелехович Єлизавета 32
Пеліван Христина 52, 61, 62
Перелигіна Єва 83
Періжок Надія 28
Перчик Анастасія 62, 86
Пилипенко Дмитро 63, 64
Пілгович Єва 103
Піньковський Михайло 104
Пожарова Анна 29
Поп Тетяна 35